

VRŠIČEK

GLASILO
OSNOVNE ŠOLE PREVOLE

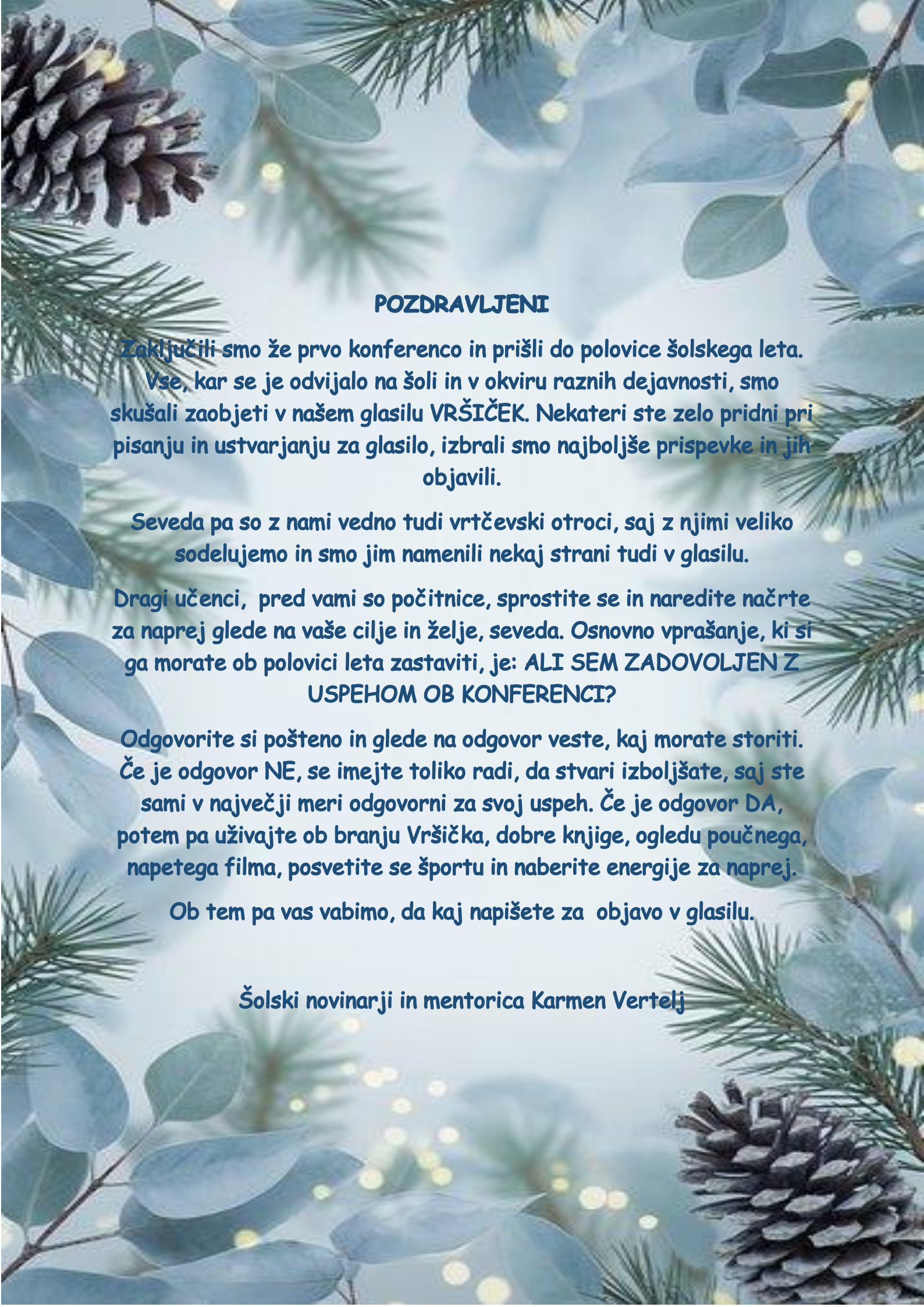
Mentorica Karmen Vertelj

Februar, 2026

KRONIKA DOGODKOV V 1. POLOVICI ŠOLSKEGA LETA 2025/26

- 11. 9. 2025 - TEHNIŠKI DAN ZA UČENCE 8. IN 9. R. - FESTIVAL POKLICEV V KOČEVJU
- 15. 9. - 19. 9. 2025 - ŠOLA V NARAVI - DOM SEČA ZA UČENCE OD 3. DO 5. R. = 2 ŠPORTNA, 2 NARAVOSLOVNA IN 1 TEHNIŠKI DAN
- 6. 10. 2025 - NARAVOSLOVNI DAN ZA UČENCE 1. IN 2. RAZREDA
- 13. 10.-17. 10. 2025 - ŠOLA V NARAVI - DOM PLANICA ZA UČENCE OD 6. DO 9. R. = 2 ŠPORTNA, 2 NARAVOSLOVNA IN 1 TEHNIŠKI DAN
- 24. 10. 2025 - OBELEŽITEV DNEVA REFORMACIJE IN DNEVA SPOMINA NA MRTVE
- 13. 11. 2025 - NARAVOSLOVNI DAN - O OZAVEŠČANJU SLOVENSKE TRADICIONALNE HRANE
- 17. 11. - 19. 11. 2025 - ŠOLA V NARAVI - DOM FARA ZA UČENCE 1. IN 2. R. = ŠPORTNI, 2 NARAVOSLOVNI IN TEHNIŠKI DAN
- 21. 11. 2025 - TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK
- 28. 11. 2025 - SISTEMATSKI PREGLEDI ZA UČENCE 2., 4., 6. IN 8. RAZREDA
- 26. 11. 2025 - TEHNIŠKI DAN ZA VSE UČENCE - ADVENTNI VENČKI IN VOŠČILNICE
- 23. 12. 2025 - KULTURNI DAN ZA VSE UČENCE - JELKOVANJE IN PRIREDITEV OB DNEVU SAMOSTOJNOSTI IN ENOTNOSTI, BOŽIČU IN NOVEM LETU
- 14. IN 16. 1. 2025 - ZIMSKI ŠPORTNI DAN - DRSANJE V ŽUŽEMBERKU
- 15. 1. 2026 - KULTURNI DAN - UČENCI OD 1. DO 3. R.
- 28. 1. 2026 - KULTURNI DAN - OGLED FILMA, RAZSTAVE IN DELAVNICA V LJUBLJANI - UČENCI OD 4. DO 9. R.
- 5. 2. 2026 - KULTURNI DAN UČENCEV OD 1. DO 3. R. IN PRIREDITEV OB SLOVENSKEM KULTURNEM PRAZNIKU

POZDRAVLJENI

Zaključili smo že prvo konferenco in prišli do polovice šolskega leta.

Vse, kar se je odvijalo na šoli in v okviru raznih dejavnosti, smo skušali zaobjeti v našem glasilu VRŠIČEK. Nekateri ste zelo pridni pri pisanju in ustvarjanju za glasilo, izbrali smo najboljše prispevke in jih objavili.

Seveda pa so z nami vedno tudi vrtčevski otroci, saj z njimi veliko sodelujemo in smo jim namenili nekaj strani tudi v glasilu.

Dragi učenci, pred vami so počitnice, sprostite se in naredite načrte za naprej glede na vaše cilje in želje, seveda. Osnovno vprašanje, ki si ga morate ob polovici leta zastaviti, je: **ALI SEM ZADOVOLJEN Z USPEHOM OB KONFERENCI?**

Odgovorite si pošteno in glede na odgovor veste, kaj morate storiti. Če je odgovor NE, se imejte toliko radi, da stvari izboljšate, saj ste sami v največji meri odgovorni za svoj uspeh. Če je odgovor DA, potem pa uživajte ob branju Vršička, dobre knjige, ogledu poučnega, napetega filma, posvetite se športu in naberite energije za naprej.

Ob tem pa vas vabimo, da kaj napišete za objavo v glasilu.

Šolski novinarji in mentorica Karmen Vertelj

LITERARNI KOTIČEK

LETIM

(domišljjski spis)

Živela sem kot vsak povprečen otrok, hodila sem v šolo, se učila, se zabavala in počela še mnogo drugih stvari, ki sem si jih želela, razen ene. Želela sem si letenja. Vedela sem, da leteti ni mogoče, zato sem še naprej živela navadno življenje. Ampak na moj 12. rojstni dan se je vse spremenilo.

Imela sem rojstnodnevno zabavo. Povabila sem sorodnike in prijatelje, ki so mi prinašali darila. Dobila sem čisto novo kolo, pripomočke za ustvarjanje in še mnogo drugega. Prišel je čas za torto. Na njej je bilo 11 pisanih svečk. Upihnila sem jih in si zaželela letenja, saj še nisem čisto obupala nad to željo. Zabava se je kmalu končala, ker je bila naslednji dan šola in učiteljica je spraševala angleščino.

Bila je zadnja šolska ura in bila sem ocenjena. Dobila sem 3, kar mi ni bilo ravno všeč. Čakati sem morala na kombi. Bila sem jezna in utrujena. Vsi so mi šli na živce, zato sem odšla na travnik ob šoli, kjer ni bilo nikogar. Ulegla sem se in zaprla oči. Nato pa sem se spomnila, da moram narediti domačo nalogo. Hotela sem ustati, a sem ugotovila, da sem v zraku. Mislila sem, da sanjam, ampak se mi je očitno izpolnila želja. Letela sem v vse strani, delala trike in se dvigala tako visoko, da sem videla našo hišo. Tako sem bila vesela, da sem svojo super moč pokazala vsem, ki so čakali na kombi. Vse učiteljice, ki so me opazile, so padle v nezavest, otroci pa so me spraševali, kako to storim, a jim nisem znala povedati. Prišel je čas za odhod domov.

Čez tri dni je zame vedela cela Dolenjska, čez en teden cela Slovenija, nato Evropa in še cel svet. Postala sem slavna. Dobivala sem darila

predsednikov celega sveta, povsod so bili novinarji, ves čas sem bila na televiziji, povsod sem imela prednost in v šoli sem vedno dobila petico, pa tudi če nisem znala čisto nič. To pa je bilo slabo, ker so mi vsi prijatelji zamerili in tudi z družino se nisem mogla več družiti zaradi novinarjev. Slava mi ni bila več všeč. Ostala sem sama s tisočimi novinarji in norimi oboževalci, ki se jim je mešalo zaradi mene. Nisem vedela, kaj naj naredim, nato pa me je prešinila odlična ideja. Moj rojstni dan je čez en mesec, upihnila bom svečke in vse bo po starem. Do takrat pa moram še malo potrpeti.

Minil je en mesec in nastopil je moj rojstni dan. Praznovala sem sama pred kamerami. Dobila sem torto, na kateri je bilo 12 svečk. Zaželela sem si, da neham leteti in neham biti slavna, da bo vse po starem. Upihnila sem svečke in spet sem se prikazala na istem travniku kot pred enim letom. Ležala sem na tleh in ugotovila, da so bile vse to le sanje.

Eva Konte, 7. r.

ROMEO IN JULIJA V SODOBNEM ČASU

Ljubezenska zgodba Romeo in Julija je ena najbolj znanih in tragičnih zgodb vseh časov. Čeprav jo je Shakespeare napisal pred 400 leti, bi se lahko podobo zgodilo tudi danes.

Predstavljam si, da bi bila Julija svobodna dijakinja in hči strogega in bogatega očeta, ki bi zanjo želel primernega fanta. Nekoga z dobrimi ocenami, iz ugledne družine in dobro prihodnostjo. Na drugi stari mesta pa je živel fant po imenu Romeo. Fant iz ne tako bogate in ugledne družine.

Nekega dne je bil v mestu koncert, na katerega sta prišla Romeo in Julija. Na koncertu sta se ob prvem pogledu zaljubila. Njuna ljubezen se je hitro poglobila. Julija je vedela, da ji njen oče ne bo pustil biti z Romeom, ker ni bogat in vpliven. A Julija je naslednji dan povedala očetu za Romea. Oče ji je seveda takoj prepovedal, da se še kdaj kadarkoli sliši z Romeom. Julijina družina je celo želela, da gre Julija študirat v tujino.

Tako se je Julija nekega večera odločila, da gre z avtomobilom do Romea. Bil je okoli devete ure zvečer, čas, ko gre Julija ponavadi spat. Zapre se v svojo sobo in razmišlja, kako naj bi pobegnila od doma. Ko se spomni ideje. Potiho je odšla po stopnicah, morala je biti zelo tiho, saj so njeni starši že spali. Najprej je svojemu očetu vzela ključe njegovega avtomobila. Odšla je ven, odklenila avto in se hitro odpravila na pot proti Romeu. Na drugi strani mesta pa je bil tudi Romeo buden in čakal, kdaj bo prišla Julija. Julija pa se z avtom že pelje proti Romeu. Zaradi slabe vidljivosti na cesti in prehitre vožnje Julija ni videla ovinka pred seboj, zato je zletela s cesta. Z avtom se je prevračala po dolini in na koncu pristala v reki. Zanj ni vedel nihče, zato niti niso vedeli, kje jo iskati.

Naslednje jutro je Romeo mislil, da je Julija zaspala in zato jo je poklical. Na drugi stari pa se je oglasil Julijin oče, ki je bil zelo jezen in zaskrbljen, kje je Julija. Romeo mu je povedal, da je včeraj hotela priti do njega. Julijin oče je obvestil policijo in tisto noč so našli Julijo mrtvo v avtu sredi reke. Oče in Romeo sta bila strašno žalostna. Romeo se je počutil krivega za to nesrečo in se je še isti večer ustrelil. Zaradi tega sta obe družini postali še večji sovražnici kot prej, ker je vsaka družina mislila, da je kriva druga družina.

Maj Horvat, 9. r.

LETIM

(domišljjski spis)

Opisala vam bom moj prvi polet v življenju.

Nekega lepega dne sem z babico odšla v trgovino. Kupili sva stvari za piškote, da jih bova spekli. Babica mi je naročila, naj grem po maslo. Korakala sem do police z maslom, nakar me je neki gospod zagrabil in potegnil k sebi. Bilo me je zelo strah, saj ga nisem poznala. Prišepnil mi je na uho, da naj grem z njim in mi bo nekaj pokazal, kar, še nikoli nisem doživela. Ker me je s temi besedami pritegnil, sem šla z njim. Ne se mi sanjalo, kaj mi bo pokazal. Peljal me je mimo nekih jezer, gora, rek in hribov. Hodila sva kar dolgo, saj sem bila že čisto utrujena. Sonce je sijalo in bilo je vroče kakor v peklu. Čez nekaj časa sva prišla do največjega slapa, kar sem jih v življenju videla. Mencala sem si oči, saj nisem vedela, ali sanjam ali je res. Potem pa sva šla na vrh slapa in povedal mi je, da bova letela. Debelo sem ga gledala,

ker sem vedela, da ne morem leteti. Iz svojega nahrbtnika je povlekel modro steklenico in mi jo dal v roke. Rekel mi je, naj popijem, saj bom lahko potem letela. V steklenici je bil moder sok, ki je imel okus po bombonih in borovnicah. Ko sem ga popila, sem se počutila zelo drugače, kot da bi mi začela rasti krila. Pogledala sem nazaj in na meni ni bilo nobenih kril. Čudila sem se, ker nisem vedela, kako bom letela. Povedal mi je, da imam na sebi krila, ki so nevidna in če hočem leteti, moram samo skočiti dol in me bodo krila peljala, kamor hočem. Na začetku sem se zelo bala in si nisem upala skočiti, a potem sem zbrala pogum in skočila. Poletela sem nad slapom. Veter me je nesel mimo dreves in oblakov. Letela sem nad oblaki in skakala po njih, bili so zelo mehki. Nisem hotela nehati, ker je bilo tako zabavno.

Sonce je počasi zahajalo, zato sem se vrnila k slapu. Zahvalila sem se gospodu in odletela nazaj k babici. Babica je bila vsa prestrašena, saj me ni bilo zelo dolgo. Vprašala me je, kje sem bila, ampak ji nisem povedala,

ker je bila to skrivnost. Samo zasmejala sem se ji in zadovoljna odšla v posteljo.

Ta dan je bil najboljši dan v mojem življenju.

Lana Obrstar, 7. r.

ROMEO IN JULIJA DANAŠNJEGA ČASA

Bilo je običajno jesensko jutro, ko je v prvi letnik srednje šole vstopil fant z drugega konca mesta. Bil je tih, z očmi, ki so kazale, da je v življenju že veliko dal skozi. Ime mu je bilo Romeo. Njegova družina je ravno zamenjala stanovanje, potem ko je oče menjal službo. Niso imeli veliko, a Romeo se nikoli ni pritoževal. Bil je vaje, da mora stvari pridobiti sam.

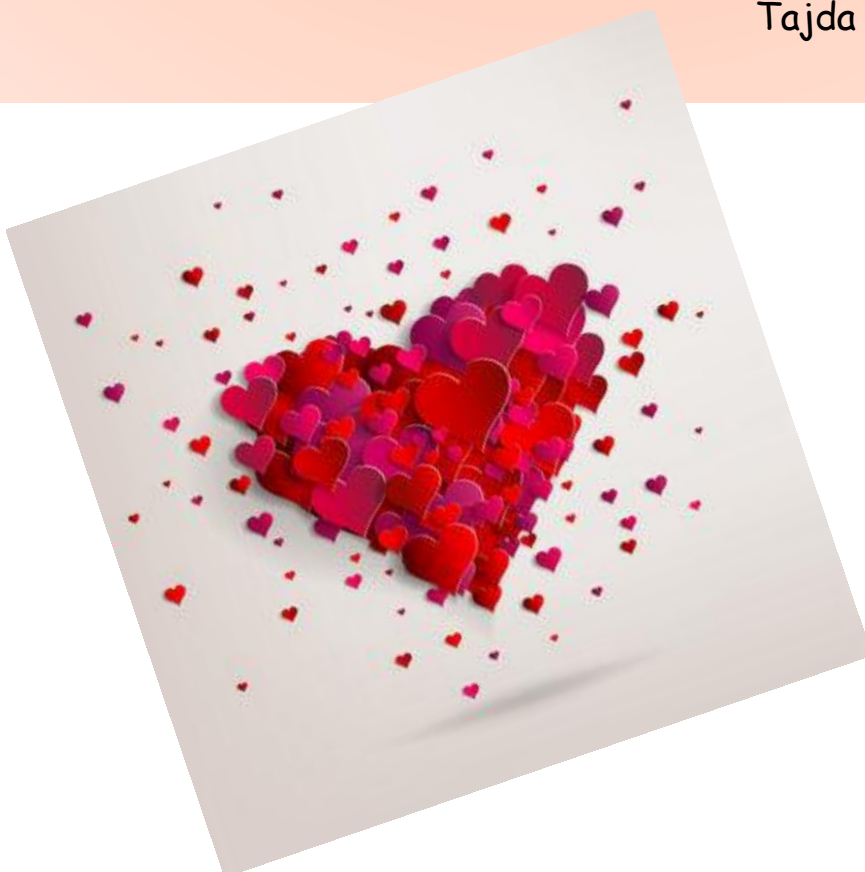
Tistega dne pri pouku slovenščine je zagledal Julijo. Sedela je v prvi vrsti, urejena, lepi zapiski, naloge narejene. Njena družina je bila znana v mestu - uspešna, stroga, z visokimi pričakovanji. Njen oče je bil odvetnik, mati pa zdravnica. Zanje so imeli že vse načrtovano: odlična gimnazija, potem medicina, dobra kariera in ljubezen! Samo, če bo odobrena. Romeo in Julija nista imela nič skupnega, vsaj ne na videz. A nekaj ju je vlekel skupaj. Na začetku sta se samo pogledovala, nato pogovarjala, se smejala istim šalam, poslušala isto glasbo. Ko so začeli delati šolski projekt, sta bila skupaj v paru. Začela sta se dobivati izven pouka. Čas je kar letel, ko sta bila skupaj. Julija je končno lahko bila, kar je res bila, Romeo pa je končno občutil, da ga nekdo vidi. In tako sta se zaljubila in začela hoditi.

A svet okoli njiju ni bil tako preprost. Ko so Julijini starši izvedeli, s kom se druži, so ponoreli. Oče je vpil, da si bo uničila svojo prihodnost zaradi tega tipa. Mama je bila še hujša, izbrisala je vse slike, nadzorovala vsak korak. Julija je izgubila telefon, prijatelje, svobodo, vse, razen občutka, da Romea kljub vsemu ljubi.

Romeo je poskušal najti rešitev. Pisal je pisma, čakal pred šolo, včasih samo hodil mimo njene ulice v upanju, da jo bo videl. Ko sta se uspela uzreti, je bil to trenutek tihe sreče. A prepovedi so bile strožje in Julija je bila vsakič bolj ujeta. Njena volja je počasi ugašala. V zadnjem sporočilu mu je napisala: »Ne zdržim več. Odpovedala sem se vsemu, samo tebi se ne morem. Tukaj ni prostora za naju.« Romeo je vedel, da nekaj ni v redu. Stekel je do njene hiše, a bilo je prepozno. Policija, rešilci, sirene. Juliji je ugasnila zadnja kapljica volje in prevelika količina ji je zaprla oči.

Romeo ni zdržal. Nekaj ur kasneje so ga našli na mestu, kjer sta hodila s prepletenimi prsti. Njegov telefon je ostal odklenjen s sporočilom: »Če ne morem biti s tabo na tem svetu, bova pa skupaj v večnosti.« Sporočila seveda ni dobila in njegova zgodba se je končala.

Tajda Lucija Muhič, 9. r.

DOGAJANJE NA ŠOLI

KARIERNI SEJEM POKLICEV - KOČEVJE

V četrtek, 11. septembra 2025, smo učenci osmega in devetega razreda obiskali karierni sejem poklicev v Kočevju. Dan se je začel kot običajno. V šoli smo pojedli zajtrk in se nato s šolskim kombijem odpeljali proti Kočevju.

Najprej smo si ogledali policijske konje, kar je bilo zelo zanimivo. Nato smo se v dveh skupinah odpravili v dvorano, ki je bila razdeljena na tri dele. V vsakem delu so bile mize razporejene v krogu, na katerih so različne šole in ustanove predstavljale poklice in izobraževalne programe.

Vse punce smo bile v isti skupini, zato smo si skupaj ogledale poklicnega lovca, ekonomskega tehnika, gimnazijskega maturanta, okoljevarstvenega tehnika, kozmetičnega tehnika, psihologa, fizioterapevta, turističnega vodnika in še številne druge zanimive poklice.

Meni osebno so bili najbolj zanimivi ekonomski tehnik, gimnazijski maturant in psiholog. Obisk sejma mi je pomagal, da sem si precej skrajšala seznam poklicev in šol, ki me zanimajo.

Sejem mi je bil zelo všeč in že zdaj komaj čakam, da ga naslednje leto spet obiščemo.

Nika Hočevvar, 8. r.

V četrtek, 11. 9. 2025, smo odšli v Kočevje na dan karijerne orientacije.

Prvo šolsko uro smo se pogovarjali, kako si izbrati poklic, ki ga bomo radi opravljali. Po zajtrku smo se razdelili v dve skupini in nato je sledil odhod v Kočevje. V skupini smo bile Nika, Polona, Tajda in jaz. Skupaj smo si ogledale poklic okoljevarstvenega tehnika, revirnega lovca, gimnazijskega maturanta, trgovca, ekonomskega tehnika, turističnega informatorja, logopeda, kozmetičnega tehnika, brivca/frizerja, fizioterapevta in psihologa.

Na tehniškem dnevu mi je bilo delno všeč. Izvedela sem veliko novega, kot na primer, kako poteka pouk na gimnaziji. Žal pa so bile po mojem mnenju nekatere predstavitve neprepričljive, na primer za poklic trgovca. Tako se na podlagi slišane težko odločim za katerega izmed predstavljenih poklicev.

Ana Novak, 8. r.

OBISK PRVOŠOLCEV V ŠOLSKI KNJIŽNICI OŠ PREVOLE

V petek, 19. septembra 2025, so prvošolci v spremstvu svoje razredničarke prvič kot pravi šolarji prestopili prag šolske knjižnice. Knjižničarka jih je prijazno sprejela in jim najprej predstavila knjižnico. Pokazala jim je, kako so knjige razporejene po policah, kje se nahaja čitalnica in zakaj imajo učenci v knjižnici na voljo računalnik. Učenci so se seznanili tudi s postopkom izposoje knjig. Sledilo je branje pravljice *Lev v knjižnici*. Po zgodbi so se učenci z veseljem pogovarjali o vsebini in skupaj razmišljali o pravilih obnašanja v knjižnici ter o knjižničnem redu. Ob koncu obiska jih je čakalo prav posebno presenečenje, ki ga je pripravilo Društvo Bralna značka. Vsak prvošolec je prejel v dar izvirno slovensko slikanico *O fantu, ki je imel rad ptičke*, pisatelja Slavka Pregla in ilustratorke Anke Kočevar. S tem darilom obeležujemo kar tri pomembne jubileje: 65 let Bralne značke, 80. rojstni dan Slavka Pregla in 80 let založbe Mladinska knjiga.

V času Nacionalnega meseca skupnega branja smo na šoli prvih deset minut vsakega šolskega dne namenili tihemu branju. V prihodnje si bomo prizadevali, da bo branje postalo stalni del pouka in razširjenega programa. Na šoli verjamemo, da je branje pot do znanja, ustvarjalnosti in veselja, zato si prizadevamo, da bi postalo del vsakdana naših učencev in sledilo sporočilu našega šolskega projekta **»Z več branja do več znanja, zabave in pametne glave«**.

Andreja Šilc Mihelič,

šolska knjižničarka

POROČILO 1. DELAVNICE ZDRAVE ŠOLE V ŠOLSKEM LETU 2025/2026

SPREJEMANJE RAZNOLIKOSTI

Prvo delavnico v šolskem letu 2025/2026 smo opravili 26. septembra 2025. Slednjo smo namenili sprejemanju raznolikosti. Obiskal nas je Juan de Jager, antropolog iz Argentine, ki že nekaj let biva v Sloveniji in tudi odlično govori slovensko. Gospod je trenutno zaposlen kot romski pomočnik na območju jugovzhodne Slovenije. Z nami pa je podelil bogato življenjsko zgodbo.

Gospod de Jager je učence s pripovedovanjem popeljal v svet, ki je v resnici široko odprt in povezan - če posameznik le želi videti bogastvo v različnosti. Spregovoril je o moči sožitja, razumevanja in spoštovanja med kulturami, ob tem pa poudaril pomen odprtega pogleda na svet in ljudi okoli nas.

Učenci so skupaj z g. de Jagerjem obnovili znanje španskega jezika, se preizkusili v praktični rabi angleščine, predvsem pa uživali v sproščenem pogovoru in zanimivih prigodah gosta.

Zaključna misel: Ko sprejmemo raznolikost, postane svet bogatejši - ljudje v njem pa postanemo bolj povezani in boljša različica nas samih.

Marijana Elena Stanko, koordinatorica Zdrave šole

OBISK SLIKARJA TETRAPLEGIKA ŽELJKA VERTLJA NA OŠ PREVOLE

V petek, 12. 12. 2025, smo na OŠ Prevole doživeli poseben obisk. Obiskal nas je tetraplegik in slikar Željko Vertelj, ki je učencem približal svojo življenjsko zgodbo, ustvarjalnost ter pogled na življenje z invalidnostjo.

Obisk ni bil le enkratni dogodek, temveč del Zdrave šole, pri kateri smo se v mesecu decembru pogovarjali o invalidnosti, drugačnosti in sprejemanju. Spoznali smo, da invalidnost ne pomeni omejenosti v sanjah, talentih in željah. Ogledali smo si tudi posnetek o invalidnih športnikih, ki je učence dodatno spodbudil k razmišljanju o moči volje, vztrajnosti in poguma.

Učenci so se sami preizkusili v ustvarjanju in poskusili risati z usti na list papirja. Ta izkušnja jim je pomagala bolje razumeti, koliko truda, potrpežljivosti in spretnosti je potrebne za takšno ustvarjanje.

Srečanje z gospodom Vertljem je potekalo v telovadnici 7. šolsko uro. S seboj je prinesel svoje že dokončane slike, ki so pri učencih vzbudile veliko navdušenje. Poseben trenutek pa je bil, ko je pred učenci z usti nadaljeval slikanje napol dokončane risbe in tako v živo prikazal svoj način ustvarjanja.

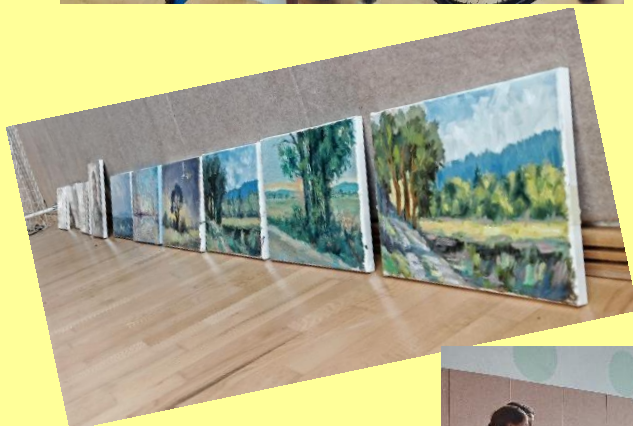
Učenci so mu zastavili številna vprašanja o njegovi nesreči, vsakdanjem življenju, delu

in ustvarjanju. Gospod Vertelj je na vprašanja odgovarjal iskreno in odprto, pri tem pa poudaril pomen vztrajnosti, optimizma in vere vase.

Obisk Željka Vertlja je bil za vse nas dragocena izkušnja, ki nam je omogočila razumevanje invalidnosti, empatije in spoštovanja do drugačnosti. Takšni dogodki nas učijo, da so ovire pogosto le drugačen način poti do cilja in da se prava moč skriva v pogumu, ustvarjalnosti in srčnosti človeka.

Klara Cvetković

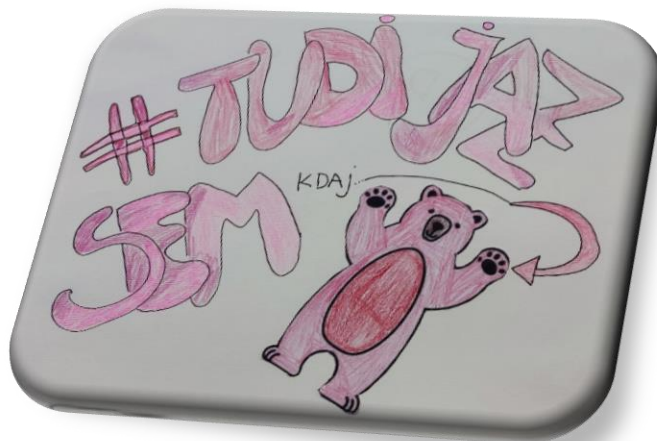
ROZA MEDVED NAS JE NAUČIL STRPNOSTI IN PRIJATELJSTVA

V petek, 21. 11. 2025, smo na naši šoli izvedli delavnice v okviru projekta Zdrava šola. Osrednja tema je bila obeležitev Mednarodnega dneva strpnosti, ki smo ga letos praznovali skupaj z našim posebnim likom - Roza Medvedom.

Dejavnosti so bile prilagojene posamezni triadi VIO in vsaka je dodala svoj poseben pogled na tematiko:

1. triada: Prijateljstvo skozi risbo

Najmlajši učenci so se pogovarjali o prijateljstvu in strpnosti ter nato risali prizore, v katere so vključili Roza Medveda - novega sošolca, ki prihaja iz daljne države, kjer trenutno ni varno. Razmišljali so, kaj vse bi mu pokazali, kako bi ga povabili v svoje igre in dejavnosti. Ob risbah so zapisali tudi kratke povedi, ki so pokazale, kako odprta in srčna je lahko otroška domišljija.

2. triada: Zgodba, ki smo jo napisali skupaj

Učenci 2. triade so ustvarili skupno zgodbo, ki se je začela z besedami:

"Nekega dne je zjutraj v razred prišla razredničarka. Povedala nam je, da smo dobili novega sošolca. Nato je v razred vstopil Roza Medved."

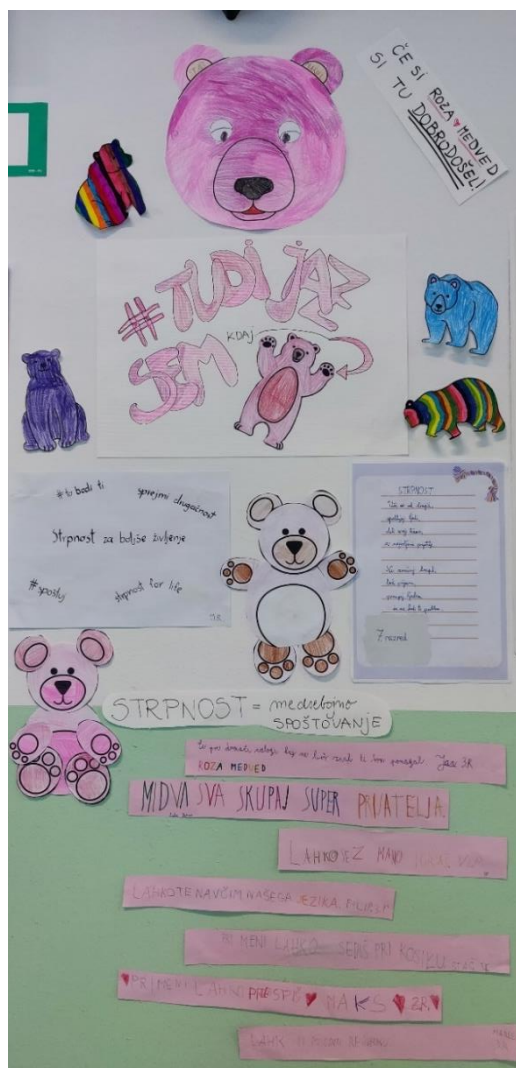
Vsak učenec je dodal svojo poved, zgodba pa se je končala s stavkom:

"Nato smo se vsi skupaj odšli na igrišče igrat."

Nastale so zabavne in tople zgodbe, polne poudarkov o sprejemanju, prijateljstvu in drugačnosti.

3. triada: Kaj pomeni strpnost v vsakdanjem življenju?

Starejši učenci so prebrali kratke odlomke iz knjig (po predlogi delavnic društva EXENA) in razmišljali, kje vse se pojavlja nestrpnost - v šoli, doma, pri vrstnikih, v trgovini ali na avtobusu. Ustvarili so gibanje Tudi jaz sem Roza Medved, pod katerim so zapisali kratke slogane, kot na primer:

Tudi jaz si želim, da me sošolec ne izloča iz vrste.

Tudi jaz si želim, da učitelj name ne kriči. OZ NJIHOVE PRIMERE?

Na koncu smo vsi skupaj ugotovili, da je **vsak izmed nas včasih Roza Medved** - nekdo, ki si želi sprejemanja, prijaznosti in razumevanja. Zato želimo, da se njegov duh strpnosti razširi po naši šoli ne le ta teden, ampak tudi v prihodnjih mesecih.

Prilagamo nekaj fotografij izdelkov risb, zgodb, pesmi in drobtinic za bližino.

Postanite Roza Medved tudi vi!

Zapisala

Marijana Elena Stanko

ROZA MEDVED – učenci 4. r.

Nekega jutra je v razred vstopila razredničarka. Nasmehnila se je in nam povedala, da smo dobili novega sošolca. V razred je sramežljivo vstopil Roza Medved.

Ko je prišel v šolo, ga niso sprejeli. Ko so odšli na malico, ni nihče hotel sedeti pri njem. Medved Rjavček se je postavil v njegovo kožo in ga skušal razumeti. Medved Rjavček je povedal to tudi drugim medvedom, da naj ga ne sodijo le po zunanosti. Medvedi so ugotovili, da ima Rjavček prav in Roza Medved ni nič drugačen od njih. Rozastemu medvedu so se opravičili. Rozasti medved je sprejel opravičilo. Učiteljica je ugotovila, da so se mu medvedi iskreno opravičili in jih je pohvalila. Učiteljci so povedali, da ima to zaslugo Medved Rjavček. Roza Medved se je zaradi tega bolje počutil. Ostali so najboljši prijatelji in so skupaj na koncu stekli na igrišče.

ROZA MEDVED – učenci 5. r.

Nekega jutra je v razred vstopila razredničarka. Nasmehnila se je in nam povedala, da smo dobili novega sošolca. V razred je stopil Roza Medved. Imel je kratke, rjave lase in črne oči. Oblečen je bil v temna oblačila, obut pa v zelene čevlje. Na izgled je bil prav lep. Ko so ostali slišali njegovo ime in priimek, so se začeli norčevati iz njega. Niso ga sprejeli, razen punca po imenu Vida in fant po

imenu Lojzi. Tudi jaz sem ga sprejel. V šoli mu je šlo zelo dobro, sošolci pa so bili ljubosumni. Bil je zelo pameten. Učiteljica ga je zelo pohvalila in opazila, da ga drugi otroci ne marajo.

Nekega dne sem šel za njim, da bi ga bolje spoznal. Mislim, da sem kot drugi in je zbežal. Še naprej sem mu sledil in videl, kako mu je hudo. Potolažil sem ga in ga vprašal, kaj je narobe.

Rekel je, da je zaradi njegovega imena in priimka zelo osramočen. Ko sva se srečala v šoli, sva postala zelo dobra prijatelja. Še enkrat sem ga predstavil prijateljem in sta dva učenca rekla, da se mu opravičujeta. Vida in Lojzi sta povedala, da je dobrega srca. Pridružilo se je še nekaj otrok in postali smo veliki prijatelji. Skupaj smo se igrali in zabavali. Učiteljica je opazila, da se le nekaj otrok ne igra z njim. Obljubila je, da bo priredila zabavo za novega sošolca. Ko je to storila, so drugi učenci videli, da se zelo zabavajo. Po malem so prihajali na zabavo in se mu opravičili. Vsi so postali z njim prijatelji. Eden

od učencev je to povedal mami in mama mu je rekla, da se ne sme družiti z njim. Prepričala ga je in res ni bil več medvedkov prijatelj. Zvabil je nekatere na svojo stran in res so mu verjeli. Niso se več družili z Roza Medvedkom. Medved je bil spet užaljen, saj so ga spet žalili. To

sem hotel popraviti, ker to res ni bilo več v redu. A so ga kar naprej žalili.

Šel sem do njih in jih vprašal, zakaj to počnejo in glavni učenec me je peljal do njegove mame. Vse sem ji razložil in je dojela, da res ni bilo prav, kar je storila. Vsi so se opravičili Roza Medvedu in ostali so prijatelji.

ROZA MEDVED – učenci 7. r.

Uči se od drugih,
spodbujaj ljudi,
deli svoje težave
z najboljšimi prijatelji.

Ne zaničuj drugih,
bodi prijazen,
pomagaj ljudem
in ne bodi ti problem.

ROZA MEDVED - učenci 6. r.

Nekega jutra je v razred vstopila razredničarka. Nasmehnila se je in nam povedala, da smo dobili novega sošolca. V razred je sramežljivo vstopil Roza Medved. Sram ga je bilo, zato ker ni vedel, kaj bodo rekli njegovi sošolci, ker ima drugačno ime in priimek od drugih. A v resnici je bil prijazen, spoštljiv ter dobrega srca. Vsi sošolci so ga zmerjali, razen enega, ker sta bila že prijatelja s košarke.

Prijatelju je bilo ime Tim. Tim in Roza sta se hotela upreti drugim sošolcem. Upiranje je bilo zelo dolgo. Trajalo je več mesecev. Tim je hotel prepričati sošolce, da da se nehajo prepirati in norčevati iz Roze. Ampak ga niso upoštevali.

Naslednji dan so imeli prvo uro športno. Oblečene je imel kratke roza hlače in majico. Opazili so, da je močnejše postave. Prijatelj Tim je opazil norčevanje sošolcev, zato mu je posodil črno kratko majico. Naredili so ekipe, da bi igrali košarko, a nihče ni hotel izbrati Roze. Nato se je razpletlo tako, da je Roza sam izbral, v katero skupino bi šel. Šel je v skupino, v kateri ni bilo Tima. Bil je prvi v menjavi, ker niso hoteli izgubiti. A ta ekipa je izgubljala. Ko je bil najboljši igralec izmučen, ga je zamenjal Roza. Ko je Roza prišel v igro, je bilo vse drugače. Boljše sodelovanje, več ekipnega duha in vodstvo. Roza je pokazal, da je čisto normalen učenec ali celo boljši od drugih. Začeli so ga spoštovati in biti prijaznejši do njega. Skupaj so odšli v garderobo in se mu vsi opravičili.

TEDEN SLOVENSKE HRANE IN TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK

Od 17. do 23. novembra 2025 je potekal teden slovenske hrane, ki spodbuja k ponovnemu odkrivanju bogate tradicije domačih jedi ter prednosti lokalno pridelane hrane.

Cilj je, da prebivalci pogosteje posegamo po slovenski hrani ter s tem podpremo domače kmete in predelovalce.

V petek, 21. 11. 2025, pa je bil še posebej poudarek na tradicionalnem slovenskem zajtrku.

Slogan letošnjega zajtrka je **Moja izbira je slovenska hrana.**

TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK

Tudi to leto smo na naši šoli izvedli tradicionalni slovenski zajtrk. Namen projekta na šoli je učence ozaveščati o pomenu zajtrka in

prednostih lokalno pridelanih živil slovenskega izvora. Na ta dan vsako leto izvedemo naravoslovni dan z različnimi

aktivnostmi. Skozi risanje, barvanje in reševanje nalog učenci spoznajo, od kod prihajajo kruh, mleko, maslo, med in jabolka ter zakaj je pomembno, da posegamo po domačih izdelkih. V tem šolskem letu smo se posvetili kuhanju in peki tradicionalne slovenske hrane kot so skutini štruklji, belokranjska pogača, gibanica, jabolčni štrudelj... Vsak razred si je skupaj z razredničarko izbral recept, po katerem je potekala priprava slovenske tradicionalne hrane. Sestavine za pripravo so bile ekološkega izvora. Učenci so bili izredno motivirani, aktivni in so pripravili različne jedi. Po končanem delu so učenci v zgornji avli šole pripravili degustacijo jedi in povabili na pokušino vse delavce šole.

V četrtek smo pekli piškote razpokančke. Gledali smo film o orehih in pisali tradicionalni slovenski zajtrk. Najboljše pecivo je spekel 8. razred.

Filip Šišič Konte, 7. r.

V četrtek smo imeli naravoslovni dan in mi je bilo najbolj všeč, ko smo vsi razredi spekli nekaj peciv. Ta mi je ostalo najbolj v spominu.

Lovro Brecljnik, 7. r.

V četrtek smo imeli vsi učenci na šoli naravoslovni dan. Pekli smo razna peciva in piškote. Mi smo pekli razpokančke. Po kosilu smo imeli degustacijo. Skoraj vse smo pojedli.

Dan sem mi je zdel kar zabaven, dobili smo recept za razpokančke, ki jih je lahko narediti.

Leon Obrstar, 7. r.

Da tudi sami preizkusite, kaj dobrega smo ustvarjali, vam prilagamo nekaj receptov. Uživajte v pripravi in sladkanju.

OREHOVA ROLADA

Sestavine:

6 jajc

6 žlic sladkorja

10 dag mletih orehov

1 velika kislá smetana (410 ml)

Postopek:

Naredimo sneg in vanj zmešamo sladkor in orehe, na koncu dodamo še rumenjake. Maso enakomerno porazdelimo po velikem pekaču, obloženim s papirjem za peko. Testo pečemo 20 minut na 200 stopinjah, še vroče skupaj s papirjem za peko zvijemo v rolado. Ko se ohladi, odstranimo papir za peko in biskvit namažemo s kisló smetano ter zvijemo v rolado, po vrhu jo lahko namažemo s kisló smetano in potresemo z mletimi orehi.

RAZPOKANČKI

Sestavine:

250 g kokosove moke
120 g čokolade v prahu
100 g mletih orehov

250 g sladkorja v prahu
3 jajca
sladkor v prahu za posip

Postopek:

Rumenjake ločimo od beljakov. Rumenjake, kokosovo moko, čokolada v prahu, orehe in sladkor zmešamo ter dodamo sneg iz beljakov. Iz testa oblikujemo majhne kroglice, jih povaljamo v sladkorju v prahu in polagamo na peki papir na pekač. Pečemo jih 5-8 minut na 200 stopinjah, dokler ne razpokajo. Ohladiti jih moramo na pekaču.

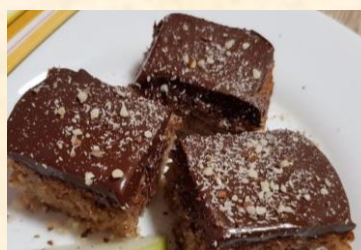
PECIVO Z JABOLKI, OREHI IN ZDROBOM

Sestavine:

1 lonček mletih orehov	1/2 lončka olja
1 lonček pšeničnega zdroba	1/2 lončka mleka ali navadnega jogurta
1 lonček sladkorja	2 žlici ruma (po želji)
1 pecilni prašek	4 velika jabolka
2 jajci	20 g sladkorja v prahu za posip
1 vanilin sladkor	

Čokoladni preliv:

150 g jedilne čokolade
50 g masla

Postopek za pripravo peciva z jabolki, orehi in zdrobom

Najprej si pripravimo in natehtamo vse suhe sestavine. Torej pšenični zdrob, sladkor in mlete orehe ter vse troje stresemo skupaj v isto posodo.

Sedaj v to posodo dodamo še vanilin sladkor in pecilni prašek ter vse suhe sestavine dobro premešamo. Pripravimo jajca in jabolka ter odmerimo olje in mleko.

Vse sestavine razen jabolk zmešamo. Jabolka čisto na koncu naribamo in jih dodamo v maso. Če imamo domača jabolka, jih naribamo kar z olupki vred. Če pa imamo kupljena, pa jih raje olupimo.

Vse skupaj dobro premešamo, po želji dodamo rum in vlijemo v pekač, ki smo ga pred tem ovili v papir za peko. Pečemo v naprej ogreti klasični pečici 45 minut na 190 °C. Pecivo ohladimo, narežemo na kocke in po želji posujemo s sladkorjem v prahu.

Ko pecivo ohladimo na sobno temperaturo, ga lahko po želji tudi prelijemo s čokoladnim prelivom. 150 g čokolade in 50 g masla na pari stopimo in prelijemo pecivo ter ga postavimo za vsaj 1 uro v hladilnik.

PODJETNIŠKI KROŽEK-ZUIP 2025

Učenke OŠ Prevole smo se tudi v tem šolskem letu udeležile podjetniškega krožka ZUIP, ki je potekal v OŠ Dolenjske Toplice.

Začel se je v sredo, 24. 10. 2025. Najprej smo se zbrali v jedilnici. Tam smo se skupine predstavile, nato pa smo si pogledali posnetek o 19. izzivu Dolenjske, potem pa se je začelo pravo delo. Izziv je bil povezan z letališčem Areoklub Novo mesto. Ponudili so nam pet poklicev - gasilci, nujna medicinska pomoč, piloti letal, serviserji letal, logistika in oskrba in izbrati smo si morali enega od njih. Me smo se po dolgem razmisleku odločile, da bomo pomagale vsem službam. Odločile smo se zgraditi center dronov, ki bi vsem tem naštetim službam pomagal. Proti koncu smo se še enkrat predstavile in povedale našo rešitev.

Drugi dan, 29. 10. 2025, smo odšli na ogled letališča. Povedali so nam, s čim se ukvarjajo in razkazali letališče. Ogledali smo si tudi pristanek dveh jadralnih letal, nato pa je nastopil čas za vprašanja. Z njimi smo si pomagale pri našem projektu. Po ogledu smo odšli nazaj v Dolenjske Toplice. Spet je nastopilo delo. Naredile smo intervju z žužemberskim gasilcem Iztokom Glihom in policistom Borisom Miklavčičem. Počasi smo se lotile projekcije (power point).

Zadnji oziroma tretji dan, 1. 11. 2025, pa smo dokončale projekcijo in naredile maketo (prototip). Potem pa smo samo še vadile govor za predstavitev našega dela. Ko je prišla komisija, pa so se začele predstavitve.

Vse skupine so zelo pohvalili in med njimi je bila tudi naša. Zelo smo bile ponosne, saj smo se ob delu tudi zabavale in se imele lepo.

Lana, Eva, Nika in Ana, 7. in 8. r.

TEHNIŠKI DAN - IZDELOVANJE ADVENTNIH VENČKOV

V sredo, 26. 11. 2025, smo učenci od 5. do 9. razreda izdelovali venčke, medtem ko so učenci od 1. do 4. razreda izdelovali voščilnice in krasili šolo.

venčke naslednji dan, pa so ostali in pripravili omizje za prodajo. Po kosilu pa je bil na vrsti razvoz.

V četrtek pa smo izbrani učenci takoj po pouku odšli v

Najprej smo pripravili mize, jih pognili in pripravili še podaljške za lepilne pištrole. Fantje in nekatera dekleta so ovijali venčke z mahom, ostali pa so jih okraševali. Izdelovali smo venčke s štirimi svečami, venčke za na vrata in okrasne podlage iz brez. To smo počeli štiri ure, vmes pa smo se za sprostitev lahko kartali in igrali.

Ko smo končali, smo odšli na igrišče. Tisti, ki pa so prodajali

telovadnico in začeli prodajati venčke in voščilnice. Počasi so začeli prihajati starši, ki pa so prišli še na govorilne ure. Učenci smo tam čakali, prodajali in se zabavali še do šestih. Ob šestih smo vse pospravili in pripravili venčke in voščilnice za prodajo v Hinjah.

Prodali smo veliko, zaslužili pa tudi. Ves denar bo šel za šolske izlete in za šole v naravi.

Eva Konte in Lana Obrstar, 7. r.

V sredo smo z učenci od 5. do 9. razreda imeli tehniški dan. Ustvarjali smo venčke. Delali in ustvarjali smo do kosila, nato pa odšli domov. Dan se mi je zdel zabaven in zanimiv. Naredil sem si tudi svoj venček.

Leon Obrstar, 7. r.

V sredo je bil tehniški dan. Tisti dan smo se zelo zabavali s izdelovanjem venčkov. Nekateri smo vezali mah, drugi pa so okraševali venčke in breze. Zelo sem se zabaval, še sam sem naredil nekaj venčkov. V četrtek smo jaz, Eva, Anže, Julija, Lana in Ela prodajali naše izdelke na bazarju.

Oskar Nose, 7. r.

V sredo, 26. 11. 2025, smo v šoli izdelovali venčke. Jaz in sošolec sva morala iti navit nit, da smo lahko vezali mah okoli stiroporja. Naredili smo okoli 100 venčkov, ki smo jih prodajali v šoli in v Hinjah, ter zaslužili več kot tisoč evrov.

Filip Šišič Konte, 7. r.

V sredo, ko smo delali venčke, mi je bilo najbolj všeč, ko sem ovijal venčke z mahom, pa tudi, ko smo se lahko igrali.

Lovro Breceljnik, 7. r.

JESENSKO USTVARJALNO KIPARJENJE Z GLINO

Med poukom likovne umetnosti smo z glino izdelovali glinene obeske in različne okraske, ki smo jih nato uporabili za okrasitev božičnih venčkov.

Vsak učenec je naredil tudi večjo posodico, namenjeno svečki. Tudi midva, krasila bo domači dom v predbožičnem času.

Rokovanje z glino se nama je zdelo zanimivo. Ob delu sva se počutila sproščeno in ustvarjalno, lahko sva izrazila svoje ideje in jih oblikovala po lastni domišljiji. Zahtevalo je potrpežljivost in natančno spretnost pri risanju vzorcev.

Božični motivi so ustvarjanju dali poseben pomen in vplivali na prijetnejše predpraznično vzdušje v razredu in v šoli.

Končna izdelka sta bila nama zelo všeč, nanju sva ponosna, saj sta lepo uspela. Izdelka pa sta uporabna in sta rezultat osebnega vloženega truda in dela.

Nika in Anže Hočevan, 8. in 6. r.

Rokovanje z glino nam je bilo zelo všeč. Gnetenje gline je delovalo zelo sprostitveno, vmes pa smo razmišljale, kako bi glineno gmoto oblikovale

v manjši namizni svečnik. Pri izdelovanju okenc ali odprtin smo se še posebej potrudile, saj smo vedele, da bo ob goreči svečki skozi te odprtinice odsevala prijetna svetloba. V razredu smo poleg svečnikov

izdelali tudi glinene hiške in medene možiclje. Zelo smo se potrudili pri okraševanju oz. risanju belih črtnih motivov.

Učiteljica nam je zelo pomagala pri zavijanju izdelkov. Učenci pa smo bili zelo zadovoljni, ker smo z glinenimi izdelki polepšali predpraznično počutje na šoli, z izdelki pa razveselili tudi svoje starše.

Taja Papež, Zala Fabjan, Nelly Hočevan, 5. r.

POČASTITEV KULTURNEGA PRAZNIKA

Kulturni praznik ali Prešernov dan smo na šoli počastili v četrtek, 5. 2. 2026, na prireditev pa so bili vabljeni vsi krajan, še posebej pa starši in predstavniki občine.

Učenci so z mentorji pripravili izjemen program, katerega rdeča nit je bil pogovor o kulturi. O kulturi so razmišljali že učenci 1. in 2. razreda, pa svoje razmišljanje in videnja vpletali še ostali učenci, predstavili različne razlage in področja kulture ter vse potrjevali še z glasbo, petjem in deklamacijami. Vodja prireditve je bil učiteljica Marijana Elena Stanko.

Osrednji del prireditve pa je bila glasbena uprizoritev **spevoigre Kresniček** avtorja Radovana Gobca pod vodstvom glasbenega učitelja Žiga Jernejčiča, ki je bila pevsko dovršena z neverjetnimi otroškimi glasovi. Še zlasti je s svojim glasovnim razponom izstopala glavna igralka v vlogi kresnička - Lana Obrstar. Hkrati pa je zgodba poučna, torej bodimo kresnički in prinašajmo luč, ljubezen, toplino v življenja ljudi ter s tem osrečujemo tudi sebe.

Kot pravi indijski pesnik Tagore: **Vsak nosi v sebi svojo svetlobo in ni prav, da jo skriva ali ugaša, zato da bi kdo drug lahko bolj svetil.**

Zbrane sta prav tako v duhu razmišljanja o kulturi in odnosih nagovorila ravnatelj gospod Draženko Šolaja in župan gospod Jože Papež.

Naj se širi kultura na vseh področjih in svet bo gotovo lepši.

Karmen Vertelj

MESEC PISANJA Z ROKO

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA VZGOJO IN IZOBRAŽEVANJE

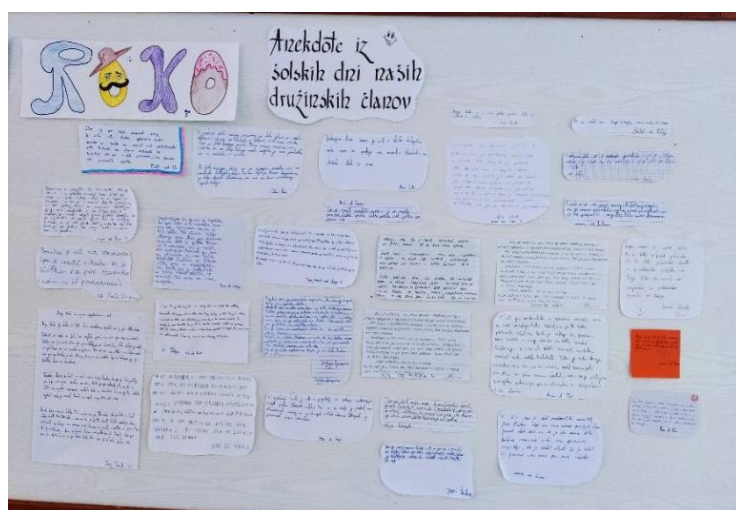
ZRS

*Mesec pisanja z roko
od 1. do 31. januarja 2026*

Od 1. do 31. januarja 2026 je potekal Mesec pisanja z roko, ki je osrednji dogodek društva *Radi pišemo z roko*. Namenjen je ozaveščanju pomena pisanja z roko v vse bolj digitalni dobi.

Letošnja osrednja tema je bila "Humor je najboljše črnilo". Osrednja tema je učence in učitelje spodbudila k razmisleku o pomenu humorja ter k ustvarjalnemu izražanju skozi pisano besedo. Želeli smo pokazati, da

je pisanje lahko tudi zabavno, sproščeno in povezovalno, saj smeh in dobra volja povezujeta ljudi, razveseljujeta vsakdan ter pomagata premagovati težje trenutke.

Učenci so skozi različne dejavnosti odkrivali, kako se lahko smeh prelije na papir v obliki šal, zabavnih zgodb in smešnih prigod. Dejavnosti so bile prilagojene starostnim stopnjam. Učenci prve triade so skozi igro, ilustracije in kratke zapise

razvijali ustvarjalnost ter veselje do pisanja. Prepisovali so smešne besede, dopolnjevali zabavne stavke in se preizkusili v pisanju z roko, s katero običajno ne pišejo, kar je povzročilo še dodatno mero smeha.

Učenci druge in tretje triade so ustvarjali daljša, samostojna besedila - anekdote in šale o šoli, ki so jih napisali sami ali pa so jih napisali njihovi družinski člani, predvsem babice in dedki. Ob branju teh prispevkov smo se vsi iskreno nasmejali.

V okviru meseca so potekale tudi skupne dejavnosti. V šolski knjižnici smo pripravili razstavo najbolj smešnih knjig.

Sklepna ura meseca pisanja z roko je potekala v okviru delavnice Zdrave šole v petek, 30. januarja 2026. Mlajši učenci so dejavnosti izvajali v skladu s svojimi zmožnostmi, učenci zadnje triade pa so imeli kaligrafsko delavnico, kjer so se preizkusili v pisanju s kaligrafskimi peresi in črnilom. Zapisovali pa so, kaj jim pomeni humor, prepisovali

šale.

Z izvedbo letošnjega meseca pisanja z roko smo želeli učence spodbuditi k razvijanju pisnih spretnosti, ustvarjalnosti in pozitivnega odnosa do pisanja. Pisanje z roko krepi spomin, spodbuja ustvarjalno mišljenje ter omogoča lažje izražanje čustev. Ko mu dodamo še ščepec humorja, postane most prijateljstva in prispeva k prijetnejšemu, bolj povezanemu ter nasmejanemu šolskemu okolju.

V šoli pri matematiki v rednem razredu smo na učni gimnastiko. Učiteljica je na tabli objavila sosesko. Imel je nalogo, da preden smo začeli s svojo nalogo na tabli kvadrat. Sosesko je bil celo tablo namesto kvadrata. Napisal zelo velike, trdnosti. Bil je zelo strega učiteljica in ne mi nikoli upal zasmejati mojih. Vsi smo samo gledali, nato se je učiteljica zasmejela, potem pa ga je obrnila in začela s stalo čisto.

Mami od Tja

Ko sem hodila v malo šolo, smo imeli zelo velikega učitelja. Niso učiteljica je bila v mansardi in iz stropa je viselo dolga luč. Nas učitelj se je vsak, ko je bil mimo, z glavo odšel v luč. Vsi smo se zelo smejali. Luč so potem zavrnili za menjavo.

Mami od Ota

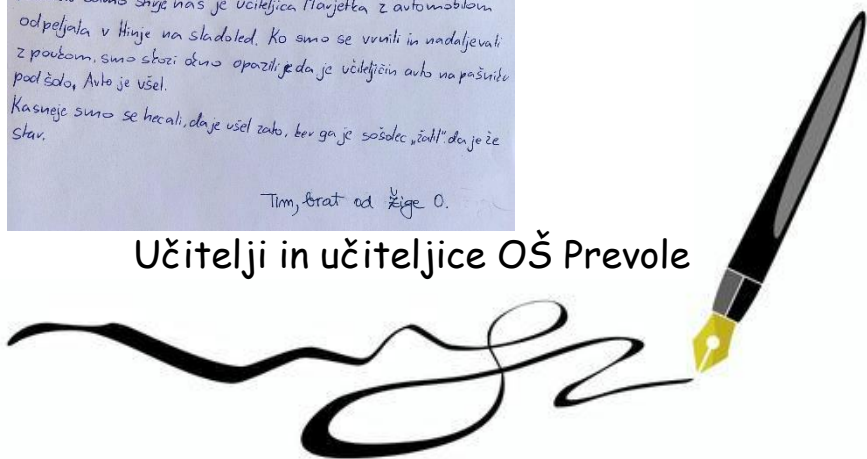
Moja mami ko je bila v osnovni šoli, so jo na gledališčno predstavitev a niso vedeli kje je zato so šli domov.

mami od Brina

Zaključevalo se je šolsko leto 5. razreda in ker smo bili v razredu samo štirje nas je učiteljica Marjetka z avtomobilom odpeljala v tujino na sladolede. Ko smo se vrnili in nadaljevati z poukom, smo slišali, da je učiteljica avto na parkirišču pod šolo. Avto je ušel. Kasneje smo se hcali, da je ušel zato, ker ga je soseska "očiti" da je že star.

Tim, brat od Žige O.

Učitelji in učiteljice OŠ Prevole

ŠOLA V NARAVI – PLANICA (učenci od 6. do 9. r.)

V ponedeljek, 13. 10. 2025, smo se učenci od šestega do devetega razreda odpravili v šolo v naravi v Planico.

Zjutraj smo v šoli pojedli še šolsko malico, nato pa se vkrcali na avtobus. Pot iz Prevol nas je vodila visoko v gore, vse do Planice. Vožnja je bila prijetna, saj nas je očarala jesensko obarvana narava, ki je bila res čudovita.

Med potjo smo peli, se pogovarjali in zabavali, zato je čas hitro minil.

Kmalu smo zagledali znamenito letalnico bratov Gorišek in druge skakalnice, nato pa prispeli na parkirišče, kjer smo se izkrcali. Tam nas je pričakala vodja ČŠOD-ja in nam predstavila pravila doma ter potek dneva. Po uvodnem srečanju smo se razporedili po sobah, se razpakirali in si postlali postelje.

Teden, ki je sledil, je bil res nepozaben. Veliko smo hodili v naravi, imeli veliko prostega časa in se ves čas zabavali. Peš smo se povzpeli na vrh Letalnice

bratov Gorišek, od koder je bil čudovit razgled. Ogledali smo si tudi druge skakalnice v bližini.

Vsak dan smo imeli pohode. Šli smo v Tamar, do bližnjega slapa in raziskovali okolico doma. Nabrali smo kar lepo število prehojenih

kilometrov. En dopoldan smo obiskali poseben tunel za tek na smučeh, kjer smo se preizkusili v tej športni disciplini. Zelo mi je bilo všeč in ugotovila sem, da mi je ta šport res blizu in ga lahko uvrstim med moje ljubše.

Obiskali smo tudi izvir Zelenci, kjer smo v skupinah analizirali vodo, jemali smo vzorce, merili temperaturo in druge lastnosti vode. Ugotovili smo, da je voda tam precej mehkejša kot tista iz pipe. Voda v Zelencih je bila izjemno bistra, okolica pa pravljico lepa.

Eno popoldne smo gradili bivake iz lesa, vrvi in platen. To mi je bilo še posebej všeč, ker tudi doma rada ustvarjam kaj podobnega, saj z družino in prijatelji pogosto preživljamo čas v naravi.

Predzadnji dan smo imeli tudi orientacijski tek. V skupini sem bila z Evo, Sofio in Tajdo. Tek nam je šel zelo dobro in skupaj z drugo skupino smo si delile prvo mesto. Reševanje ugank in orientacija v naravi sta bili res zabavni in poučni izkušnji.

En večer smo po večerji zakurili taborni ogenj. Drva smo že prej nabrali v gozdu – celo toliko, da jih je ostalo še za naslednjo skupino za naslednji teden. Učitelj ni mogel verjeti, da smo nabrali tako veliko. Ob ognju smo si spekli hrenovke in skupaj prepevali pesmi. Večer je bil res lep.

V tej šoli v naravi sem se veliko naučila, še bolj spoznala svoje prijatelje in novo učiteljico Karmen, predvsem pa zelo uživala v hoji in športu, kar imam res rada. Če bi imela možnost, bi vsako leto odšla v šolo v naravi v Planico.

Nika Hočevnar, 8. r.

Najbolj všeč mi je bilo, ko smo se povzpeli na vrh velikanke in tek na smučeh. Na velikanki je bil zelo lep razgled. Kogar pa ni bilo strah višine, je šel lahko še na vrh zaletišča. Pri smučanju pa so mi bili najbolj všeč spusti po klančini. Ponoči pa sem težko zaspal. Imel sem se zelo lepo. Po eni strani sem bil vesel, da sem šel domov, po drugi pa ne. Nisem bil vesel, da grem domov, ker sem užival v prostem času in v zunanjem fitnesu. Hrana pa mi ni bila ravno najboljša. Pakirati za domov pa se mi ni dalo.

Samo Novak, 6. r.

Letos smo odšli v šolo v naravi v Planico. Tam je bilo zelo lepo. Ta teden je bil poln novih preizkusov in izzivov. Prvi dan smo si ogledali 8 skakalnic pod Poncami in se tudi povzpeli na velikanko. To je bilo zanimivo, a vseeno naporno. Drugi dan smo tekli na smučeh v Nordijskem

centru Planica. Popoldan smo imeli meni najbolj zanimivo dejavnost, preživetje v naravi in orientacijo. Ta dan mi je bil najboljši. Tretji dan mi je bil najmanj zanimiv, saj smo hodili do Zelencev in imeli dejavnost spoznavanje narave, zlasti vode. Zelo mi je bil všeč ogenj, ki smo ga zakurili zvečer in na njem pekli hrenovke. Četrty dan je bil poseben v dobrem smislu. Odpravili smo se na pohod v dolino Tamar in še dlje do slapa, ki se je imenoval Črna voda. Popoldan smo imeli orientacijski tek. Delili smo si 1. mesto s skupino deklet in z rezultatom smo bili zelo zadovoljni. V petek sem si za zadnjo dejavnost odločil peči pehtranovo potico. Uspela nam je odlično. Nazadnje smo pojedli kosilo, se poslovili od učiteljev ČŠOD in se odpeljali proti Suhi krajini.

Filip Zobec, 6. r.

V Planici smo preživel 5 dni šole v naravi. Prvi dan smo se odpravili na velikanko - letalnico. Tam smo videli leseno skulpturo, posvečeno Domnu Prevcu, ki je skočil svetovni rekord. Ko smo prišli do vrha letalnice, je bil čudovit razgled po dolini, potem smo se počasi odpravili proti domu, kjer smo bili nastanjeni. Tam smo se uredili za spanje. Naslednji dan smo imeli v tekaškem tunelu Nordijskega

centra Planica organiziran tek na smučeh. Trenerka oz. vodička nam je pokazala tehniko smučanja. Bilo je super, dobro smo se razgibali. Imeli smo tudi orientacijski pohod in preživetje v naravi. Odpravili smo se v gozd, tam smo delali šotore. Naslednji dan smo si šli ogledati jezero Zelenci. Tam je bila voda zelo čista, lepe zelene barve, po kateri je jezero tudi dobilo ime. Videli smo veliko rib in šli na razgledno točko. V gozdu smo reševali učne liste in se podučili

o vseh značilnostih bližnjih krajev. Po večerji smo zunaj zakurili ogenj in pekli hrenovke. Naslednji dan smo odšli v dolino Tamar. Tam smo si v koči kupili spominke in si privoščili kakav. Popoldne smo se razdelili v skupine, ker smo imeli orientacijski tek. Dobili smo se

na igrišču, da so nas seznanili z navodili in razdelili zemljevide in kompase. Učitelji so vnaprej na točkah pripravili vprašanja.

Ko smo začeli s tekom, smo morali iskati vprašanja in točke. Zadnji dan smo izbrali eno izmed aktivnosti. Na voljo smo imeli peko pehtranove potice, kuhanje jote in kolesarjenje. Jaz sem izbrala peko pehtranove potice. Potica se je zelo lepo spekla in bila sočna. Vse pripravljene jedi smo pojedli za kosilo. Po kosilu smo se odpravili domov.

Šola v naravi je bila zelo zabavna, poučna in zanimiva.

Ela Fabjan, 6. r.

13. 10. 2025 smo se učenci od 6. do 9. razreda odpravili v šolo v naravi v Planico. Z nami sta šli učiteljici Karmen in Andreja.

Po zajtrku smo se z avtobusom odpeljali do doma CŠOD Planica. Po sprejemu in obrazložitvi pravil smo se odpravili v sobe in se razpakirali. Sobo sem si delil s Filipom, Samom in Markom.

Med bivanjem v Planici sem doživel veliko zanimivega. Imeli smo veliko pohodov. Šli smo na letalnico, v Tamar in do Zelencev. Pri Zelencih smo vzeli vzorec vode in ga pregledovali. To raziskovanje je bilo zelo poučno. Ugotovili smo, da je voda v jezeru zelo čista in da ima manj vodnega kamna kot voda iz pipe.

Prvič sem se preizkusil v teku na smučeh in bilo mi je zelo všeč. Izdelovali smo bunkerje v naravi. Ker to radi počnemo tudi doma, smo se v nalogi dobro odrezali. Naučil sem se delati različne vozle, kar mi bo v prihodnje prišlo prav. Zanimiv mi je bil tudi orientacijski tek, ki je bil kondicijsko zelo zahteven.

Zadnji dan smo se na izlet odpravili s kolesi. Naredili smo kar nekaj kilometrov. Šli smo čisto do italijanske meje, v Kranjsko Goro in mimo Zelencev ter vasi Podkoren. Drugi del ekipe je v tem času pripravil kosilo in sladico. Okrepčali smo se z okusno joto in posladkali s pehtranovo potico.

V večernih urah smo imeli različne dejavnosti. V telovadnici smo imeli različne igre, preko slik nam je učitelj predstavil gore, odšli smo na večerni pohod. En večer pa smo se družili ob ognju in pekli hrenovke.

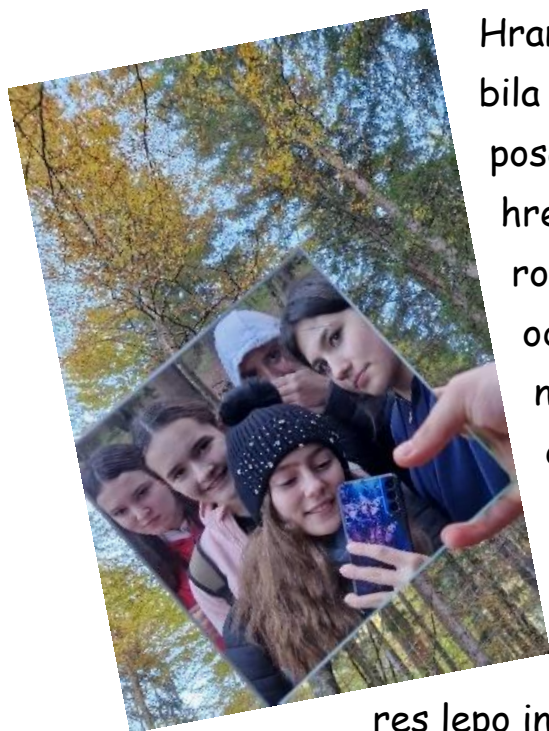
V šoli v naravi sem se imel zelo lepo in z veseljem bi jo ponovil.

Anže Hočevan, 6. r.

V šoli v naravi smo preživali res nepozaben teden, poln zabave, športa in smeha. Imeli smo tek na smučeh, ki je potekal v Nordijskem centru in bil mi je zelo všeč. Sprva je bilo malo naporno, a hitro sem se navadila in sem res uživala. Bilo je zabavno, vsi smo se spodbujali in se pri tem še veliko nasmejali. Zelo zanimiv je bil tudi orientacijski tek. Dobili smo karto in morali poiskati

različne točke v okolici. Malo sem se zmedla, a smo se hitro znašli in na koncu celo zmagali. Prvo mesto smo si sicer delili še z eno ekipo, a smo bili vseeno veseli. V moji skupini smo bile Nika, Sofia, Eva in jaz. Bile smo super ekipa, ves čas smo se smejale in se imele odlično.

Hrana v domu je bila zelo dobra, posebej mi je ostal v spominu dan, ko smo pekli hrenovke. Drva smo morali razlomiti kar z rokami, kar je bilo težko, a sem že navajena od doma in je bilo prijetno, saj sem lahko nekaj fizičnega delala. Cel teden je bil poln dogodivščin, prijetnih trenutkov in lepih spominov.

Šola v naravi mi bo ostala v spominu kot ena najboljših izkušenj, saj smo se imeli res lepo in doživeli veliko novega.

Tajda Lucija Muhič, 9. r.

ŠOLA V NARAVI – PORTOROŽ (učenci od 3. do 5. r.)

Zjutraj, ko sem prišla v šolo, sem odložila svojo prtljago. Odpravila sem se v razred umiti roke. Skupaj smo odšli na zajtrk.

Ko smo pojedli, nas je avtobus že čakal. Pohiteli smo in se radovedno vkrcali na avtobus. Vožnja je bila zelo dolga. Ko smo končno prispeli, smo vzeli prtljago in odšli v bungalove. Punc nas je bilo malo, zato smo bile skupaj v sobi. Imele smo veliko zanimivih stvari.

Prvi dan smo imeli na urniku uro plavanja, bilo je zelo zabavno. Po plavanju v bazenu smo imeli kosilo. Na Primorskem je bilo veliko različnih, zanimivih stvari in ena izmed teh so bile soline. Pri tisti uri smo se z učiteljico Lili učili o solinah in jih šli tudi pogledat. Po prihodu nazaj je bila večerja. Odpravili smo se v naše hiške. V postelji sem razmišljala, kaj sem se tisti dan naučila.

Naslednji dan smo se z ladjico odpeljali v Piran. Spoznali smo veliko

novih stvari. Prispeli smo nazaj in imeli urico plavanja. Kmalu je bilo konec dneva. Naslednji dan po plavanju smo pekli sardele in jih na koncu tudi pojedli. Bile so zares dobre. Vsi utrujeni smo komaj čakali naslednji dan. Zjutraj sem sošolcu zaželela vse najboljše za rojstni dan. Vsi skupaj smo mu zapeli pesem in mu čestitali.

Po bazenih smo se šli kopat v morje in bil je že mrak, zato smo se vrnili v hiške. Po večerji

smo imeli ples, ki je bil zabaven. Zadnje jutro smo se spakirali in zapustili sobe. Kovčke smo zložili ob hiške. Odšli smo še v vrt kaktusov in kdor je hotel, si ga je kupil. Pojedli smo kosilo in se odpravili na avtobus.

Vožnja nazaj je bila kratka. Vsi zadovoljni smo prispeli in videli svoje starše ter jih objeli. Dobili smo svoje kupljene kaktuse in s starši odšli domov. Cel teden mi bo ostal v lepem spominu.

Taja Papež, 5. r.

Komaj se je začela šola, a mi smo se že odpravili v šolo v naravi. Te šole v naravi sem se še kar veselil, saj smo se odpravili na morje, bolj natančno v ČŠOD Burja.

V ponedeljek, 15. 9. 2025, smo zjutraj v šoli najprej pozajtrkovali, nato pa smo se z avtobusom odpravili proti morju. Ko smo prispeli, smo se odpravili v sobe razpakirat prtljago. Ko smo to naredili, smo že odšli plavat v bazen, ki je bil blizu našega domovanja. Razdelili smo se v skupine, jaz sem bil v najboljši skupini. Po plavanju smo imeli sprehod ob morju. Tam smo si ogledali lep morski svet in različne ptice. V torek smo se peljali z ladjo do Portoroža. Tam smo si kupili sladoled in igračko za spomin. Nato smo si ogledali muzej, kjer so bile razstavljene školjke in polži. Po ogledu pa smo se vrnili na ladjo, ki nas je popeljala nazaj v dom. Domov smo se peljali 25 minut. Ta dan mi je bil zelo všeč.

Bil je kar pester dan, bili smo utrujeni in smo kar hitro zaspali.

Že smo se zbudili v drug dan, to je bila že sredo. Pozajtrkovali smo in po zajtrku smo šli ponovno plavat v bazen. Plavali smo dve uri. Učili smo se kravl, hrbtno, znal sem vse. Po plavanju smo šli na krajši pohod, potem pa smo vsi napisali razglednico, ki smo jo po pošti poslali domov svojim družinam.

V četrtek na predzadnji dan šol v naravi pa smo šli plavat v morje. V morju smo ujeli dva raka, ki sta se bojevala. Videli smo veliko školjk. Na morju smo bili kar do večera.

Že je prišel zadnji dan, petek. Ta dan smo se po plavanju odpravili še v hišo kaktusov. Tu mi je bilo zelo všeč, imeli so zelo veliko različnih vrst kaktusov in enega sem kupil tudi za domov. Po končanem ogledu smo se odpravili na kosilo v dom, nato pa na avtobus in odšli domov.

Ta teden, ta šola v naravi mi je bila zelo všeč, ker rad plavam. Moj najljubši dan je bil torek, ker sem se prvič peljal z ladjo. Ta šola v naravi mi je bila najljubša do sedaj.

Ožbej Turk, 5. r.

V ponedeljek smo učenci od 3. do 5. razreda odšli v šolo v naravi. Prespali smo pet dni. Doživeli smo vožnjo z ladjico, muzej školjk, vrt kaktusov, plavanje v bazenu in morju. Najbolj mi je bilo vseč vožnja z ladjico.

Maša Skebe, 4. r.

V šoli v naravi sem se imela super. Spoznala sem veliko novih stvari, npr. prvič sem videla rakovico, šla v vrt kaktusov, prijela morsko klobaso. Naučila sem se novih tehnik plavanja. Bilo je super!

Maša Zore, 4. r.

V šoli v naravi smo se imeli zelo lepo. Spoznali smo veliko novih stvari, peljali smo se z ladjico in prvič videli zelo velik kaktus. Bilo je zelo lepo, zelo smo se zabavali, veliko pogovarjali in se tudi hecali.

Luka Obrstar, 4. r.

Prvi dan se je začel dobro, šli smo v Portorož. Razpakirali smo se in pripravili za plavanje. Bili smo prosti, zato smo si podajali žogico v sobi.

Ko je bilo konec prostega časa, smo pojedli kosilo in odšli plavat. Vsi smo se potrudili, da bodo lahko naredili ekipe. Šli smo na dolg pohod. Ko smo prišli nazaj, je bil že večer in večerja je že bila pripravljena, potem je pa napočil čas za spanje. Drugi dan smo šli z ladjo v Piran. Ogledali smo si mesto in odšli na sladoled, nato smo bili prosti in jaz sem si kupil žogico. Za nazaj je bilo bolj zanimivo, ker smo poslušali kitove zvoke. Ko smo se vrnili v dom, je bil čas za plavanje. Plavali smo dve uri. Pojedli smo večerjo in se pripravili na spanje. Tretji dan smo pojedli, in šli plavat. Že smo znali plavati žabico. Potem je bil pohod, pekli

smo ribe in zvečer smo tekmovali v nogometu proti drugi šoli. Ko je bilo konec, smo šli spati. Četrty dan smo kot vsak dan plavali. Zanimivo je bilo, ko smo raziskovali plažo, našli smo rakovice. Bil je dolg sprehod. Za malico sem si vzel jabolko.

Kot vsak večer smo pred spanjem igrali igre do devetih zvečer. Zadnji dan se je vlekel, kopat smo se šli v bazen, pojedli smo zajtrk.

Šli smo na sprehod do kaktusovega vrta. Tam smo si ogledali kaktuse in jih lahko tudi kupili. Ko smo prišli nazaj, smo se spakirali ter dali kovčke na stran, pojedli smo še kosilo. Ko smo pojedli, smo bili pripravljeni na dolgo vožnjo z avtobusom do doma, vzeli smo kovčke in odšli. Imel sem se super in naučil sem se bolje plavati.

Brin Horvat, 5. r.

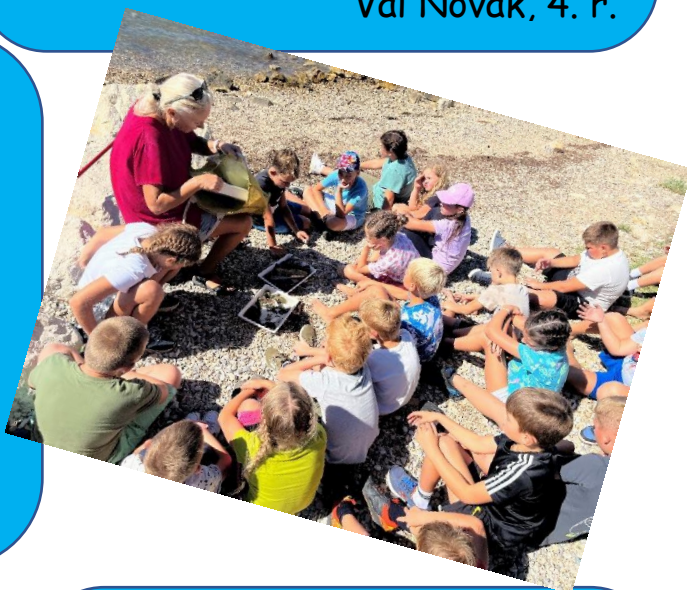

V šoli v naravi smo se imeli zelo dobro. Izvedeli smo veliko novih stvari, npr. o školjkah, o solinah, rakovicah in o ribah. Imeli smo tudi tečaj plavanja.

Val Novak, 4. r.

V šoli v naravi sem slišal za zelo strupenega polža. Vesel sem bil, ker smo hodili na sprehode. Imeli smo dobro hrano, tam so bili kiparji, ki so delali kita. Zelo sem se razveselil tega.

Vid Zore, 3. r.

V šoli v naravi smo se imeli lepo, prvič v življenju sem šel s šolo na morje. V šoli v naravi smo pekli ribe, se učili plavati in z ladjico odpluli v Piran.

Jan, 3. r.

V šoli v naravi mi je bilo najbolj všeč, ko smo bili v disku. In ko smo čistili sardele.

Staš Papež, 3. r.

ŠOLA V NARAVI - ČŠOD Fara (učenci 1. in 2. r.)

ŠPORTNI DAN NA DRŠALIŠČU V ŽUŽEMBERKU

NOVOLETNE ŽELJE UČENCEV

V novem letu si želim, ...

da bi bil priden, dober v šoli in tudi doma. Tibor

da bi bila uspešna v šoli in v nogometu. Lana

da bi se izboljšal v šoli. Jan

da bi bil odličnjak in da ne pride do vojne. Samo

čim dlje si želim igrati košarko in priti v reprezentanco. Filip

da bi bila zdrava, pridna, da bi bila odličnjakinja in da bi postala igralka. Sofia

veliko zdravja in veselja in da bi imel dobre ocene. Mark

da bi dosegla vse svoje zadane cilje. Taja

da bi bila uspešna v šoli in prijazna do drugih. Ela

da bi bila pridna, uspešna in tudi malo nagajiva. Nika

da bi dobila svojo sobo. Nelly

da bi uspel kot nogometaš. Oskar

da bi bil celo leto zdrav. Oto

da bi dobil lego star wars death star. Brin

da se nihče ne bi prepiral. Lukas

da bi vsi imeli dobre ocene in bili prijazni. Filip Š. K.

sreče, zdravja in miru na svetu. Eva

KAKO SMO PREŽIVLJALI BOŽIČNO-NOVOLETNE PRAZNIKE

Prva dneva, torej sredo in četrtek, sem bil bolan. A vseeno sem se veselil božiča. Ko sem se zjutraj zbudil, so me pod okrašeno smrečico čakala darila. Po zajtrku smo se odpravili proti Kranjski Gori. V apartmaju smo se počutili kot doma. Prvi dan v Kranjski Gori smo se predvsem posvetili sankanju. Naslednji dan je bil moj najljubši dan med počitnicami. Odpeljali smo se na smučišče Sella Nevea v Italiji. Tam je bilo tako mrzlo, da so mi skoraj zamrznili prsti na roki. A vseeno je bil čudovit sončen dan in sneg se je kar lesketal. Dogodivščine v Kranjski Gori so minile zelo hitro. Zadnji dan Kranjske Gore smo se dobili s prijatelji na sankališču in drsališču in tam preživel dan. Tako smo se vrnili domov, kot pravi pregovor: »Povsod je lepo, a doma je najlepše.« V sredo (31.12.2025) smo bili v žužemberškem gradu, tam sem drsal z mojo malo sestrično. Tako, da je popoldne minilo hitreje. Sledila je silvestrska večerja z mojimi starši in starimi starši. Po večerji smo šli na sprehod in potem smo se odšli pogret v hišo in si ogledali film. Takoj je bila ure blizu polnoči in odšli smo ven na svež zrak. Na sredini vasi se je zbralo nekaj vaščanov. Tam smo spuščali ognjemet in takoj je bila polnoč. Naslednji dan smo šli z malo sestrično v Ljubljano v sobo pobegov. Tam sem bil prvič in bilo je izjemno. Ta teden sem hodil tudi redno na treninge košarke. Zadnja dneva počitnic sem se posvetil učenju. Čisto zadnji dan smo šli v Trebnje na bowling. Med počitnicami sem se imel lepo. Minile so hitro, najbolj mi je ostalo v spominu smučanje v Italiji in soba pobega.

Filip Zobec, 6. r.

Letošnje novoletne počitnice so bile zelo zanimive. Najbolj všeč so mi bili dogodki, ki se ne dogajajo vsak dan in so se dogajali ravno med temi počitnicami.

Na božični večer smo pokropili okoli hiše in v hiši. Zbrali smo se ob jaslicah in se pogovarjali. Pol ure pred polnočjo smo odšli k polnočnici.

Polnočnica mi je bila zanimiva, ker so peli božične pesmi, ker je bila pred mašo zgodba o rojstvu Jezusa in ker se je to dogajalo sredi noči.

Na dan Svetega Štefana smo obiskali sorodnike in si ogledali jaslice iz zidov samostana Stična, ki so bile letos v znamenju doline reke Krke. Najbolj zanimivo mi je bilo, ker so bile jaslice velike in premikajoče se.

Dva dni sem bila na počitnicah pri teti Moniki. Šli smo v kino in v trgovino. Zanimivo mi je, da živi v mestu, jaz pa na vasi.

Med tednom po sveti maši sem nepričakovano izvedela, da sem lahko eden od svetih Treh kraljev. Z mano so bili še Anže in Filip. Koledniki smo hodili po vaseh Polom, Smuka, Seč in Žvirče.

Ker je bilo med počitnicami veliko snega, me je dedi Franc povabil, da se s sestrnico pridem k njemu domov sankat. Sankali smo se tako, da smo na oslička privezali dvoje sani. Osliček pa jih je vlekel po gozdni poti. Všeč mi je bilo to, da smo imeli dvoje sank, da je bilo dovolj prostora za vse tri. Osliček je tudi enkrat pobegnil s poti, zato sem skočila s sank.

Zadnji dan v letu smo se zbrali pri večerji in z družino čakali polnoč. Do polnoči je bilo zelo dolgo, zato smo pogledali dva zanimiva filma. Ko je napočil čas, smo se odpravili ven, prižgali rakete in iz varne razdalje opazovali ognjemet. Nazdravili smo in si ogledali še druge ognjemet v naši okolici. Presenečena sem bila, ker je tudi moja sestra silvestrovala z nami in ni prej zaspala.

Počitnice so mi bile zelo všeč, a hkrati tudi kratke. Vsem želim srečno in zdravo v letu 2026.

Zala Fabjan, 5. r.

Med počitnicam sem zelo uživala, še posebej ko je začelo snežiti. Božične in novoletne praznike sem preživela v krogu družine. Z družino smo se tudi odpeljali v Ljubljano in na Veliki Kal. Na Velikem Kalu smo si ogledali lučke in jaslice v naravni velikosti, imeli so tudi razne žive

živali. Doma sva se z bratcem sankala in smučala. Oči je nas odpeljal tudi v McDonalds, ker že dolgo časa nismo bili.

Nelly Hočevan, 5. r.

KOLEDOVANJE - V VSEM BOŽIČNEM ČASU

Srečo in vse dobro pa so nam v božičnem času, ki traja od 24. decembra do 6. januarja, zaželeli tudi koledniki. Koledniki so bili včasih vaški fantje, godci, ki so hodili od hiše do hiše in prepevali pesmi kolednice.

Koledovanje izvira iz rimskih časov, od tod tudi ime. Prvi dan v mesecu so rimski meščani v hrupnih sprevodih hodili po mestu, peli in plesali. S svojimi obhodi so združevali vas v skupnem prazniku. Po končanih obhodi pa so nabrane darove skupaj pojedli in skupaj popili in prijateljsko skupaj stopili v novo leto. Pri nas so koledniki otroci višjih razredov in je res lepo, da se ta običaj ohranja.

Besedila pesmi kolednic so bila skoraj v vsaki vasi drugačna, vendar vse kolednice so imele enako vsebino. Prvi del pesmi je bil pozdrav hiši (Bog požegnaj hišo in ljudi, ki živijo notri v nji), v drugem delu pesmi so koledniki prinašali v hišo srečo, zdravje in dobro letino (Bodi zdrava vam družina in živina ...), v tretjem delu pesmi so prosili darov s praznične mize (Gospodinja in gospodar, kaj nam boste dali v dar?). Danes koledniki dobijo razne priboljške, ki si jih nato razdelijo ali skupaj pojedjo, pa tudi nekaj denarja, ki gre v dobrodelne namene.

NAŠI NAJMLAJŠI

MEDGENERACIJSKO SODELOVANJE - KO SE PREPLETAJO ZGODBE, IZKUŠNJE IN TOPLINA

V vrtcu z velikim veseljem razvijamo in negujemo medgeneracijsko sodelovanje, saj verjamemo, da povezovanje generacij bogati vse udeležene ter ustvarja toplo, spodbudno in varno okolje za učenje in druženje. Eden izmed najlepših primerov takšnega sodelovanja je dejavnost »Babica pripoveduje«, ki jo izvajamo enkrat mesečno.

Pred začetkom izvajanja omenjene dejavnosti smo strokovne delavke v vrtec povabile babice in dedke ter jim pripravile lutkovno predstavo s senčnimi lutkami Zverjasec. Z njo smo jim pričarale prav posebno vzdušje ter jih na prijeten in sproščen način povabile k sodelovanju in obiskovanju vrtca. Po predstavi so se babice in dedki družili z otroki v posameznih skupinah,

skupaj risali risbe o predstavi ter se igrali. Družabno srečanje je še dodatno okrepilo medsebojne vezi in ustvarilo občutek pripadnosti ter odprtosti vrtca do starejših generacij.

Na tem temelju se je razvila dejavnost »Babica pripoveduje«, ki jo otroci z velikim veseljem pričakujejo. Vsak mesec nas v vrtcu obišče ena izmed otrokovih babic, ki otrokom prebere

pravljico. Knjigo izbere strokovna delavka ali pa jo babica izbere sama. Na začetku meseca babica najprej obišče skupino Gumbki in Cofki, kjer otrokom prebere pravljico. Po branju se z otroki o vsebini pogovorimo, prisluhnemo njihovim vtisom, razmišljanjem in občutkom. Nato babica pravljico prebere še otrokom v najstarejši skupini Mašnice.

Strokovne delavke opažamo, da babice v skupino vedno prinesejo prav posebno energijo. Otroci pravljico poslušajo z velikim zanimanjem, ji zbrano sledijo in se nanjo čustveno odzivajo. Otrok, katerega babica sodeluje pri dejavnosti, pa se pogosto počuti še posebej ponosnega, samozavestnega in pomembnega. Obenem opažamo tudi, da sodelovanje veliko pomeni babicam - vidno je, da se ob druženju z otroki počutijo srečne, zadovoljne in radostne.

Prebrano pravljico nato v vrtcu nadgrajujemo z različnimi dejavnostmi. O zgodbi se pogovarjamo, jo poustvarjamo, izdelamo skupno tematsko razstavo, širimo in razvijamo besedni zaklad ter spodbujamo otroško domišljijo in ustvarjalnost.

Pomemben del našega medgeneracijskega sodelovanja predstavlja tudi povezovanje med starostnimi skupinami

otrok. Dvakrat tedensko k mlajšim otrokom v skupino Gumbkov in Cofkov prihajajo otroci iz starejše skupine Mašnic. Sodelujejo v času dopoldanske rutine - pri previjanju, brisanju miz po zajtrku ter pri vključevanju v igro. Starejše otroke spodbujamo, da

mlajšim berejo ali z njimi opazujejo slikanice, s čimer razvijajo govor, širijo besedni zaklad ter bogatijo igro.

Ker sodelujemo tudi v projektu »365 dni telovadimo vsi«, vsakič določimo dva otroka iz starejše skupine, ki ob glasbi pokažeta gibalne vaje, ostali otroci pa jih opazujejo in posnemajo. Pri tem opažamo, da se otroci počutijo zelo samozavestne, pomembne in odgovorne, hkrati pa razvijajo pozitiven odnos do gibanja in sodelovanja.

Medgeneracijsko sodelovanje v našem vrtcu tako dokazuje, da so povezovanje, sodelovanje in toplina temelj kakovostnega učenja in sobivanja. Skupaj ustvarjamo prostor, kjer se prepletajo zgodbe, izkušnje in medsebojno spoštovanje – prostor, v katerem rastejo tako otroci kot odrasli.

Zapisala: Vesna Fabjan, dipl. vzg.

OGLED LUTKOVNE PREDSTAVE ZVEZDICA ZASPANKA

V petek, 23. 1. 2026, smo se z otroki vrtca, starejšo skupino Mašnice, odpravili v Novo mesto, v Kulturni center Janeza Trdine, na ogled lutkovne predstave Zvezdica Zaspanka. Pred vrtcem Prevole nas je ob 8.00 pričakal avtobus, kar je pri otrocih povzročilo veliko navdušenje, saj je bila že sama vožnja z avtobusom pravo doživetje. Otroci so se veselili izleta in komaj čakali, da si ogledajo predstavo.

V lutkovnem gledališču so z velikimi očmi spremljali dogajanje na odru. Zelo jim je bila všeč Zvezdica Zaspanka z lepimi zlatimi lasmi. Nekateri otroci pa so se malo ustrašili razbojnika Ceferina. Bil je nekoliko strašen, v roki je držal velike škarje, saj je želel Zvezdici postriči njene zlate lase. Ko pa ga je Zvezdica Zaspanka s svojo dobroto in ljubeznijo naučila napisati besedo LJUBA, da je lahko mami napisal

pismo, se je v njegovih prsih zmeščalo kamnito srce. Nekaj se je spremenilo - srce je začelo biti, začutil je toplino, dobroto in ljubezen.

Predstava je trajala približno 45 minut in je zelo hitro minila. Otroci so jo spremljali z zanimanjem in pozornostjo. Po koncu predstave smo se polni vtisov odpravili nazaj proti vrtcu.

Izlet je bil za otroke čudovita izkušnja, polna veselja, novih doživetij in čustev. Ogled lutkovne predstave jim je pričaral pravljlično dopoldne, ki ga bodo še dolgo nosili v lepem spominu.

Besedilo: Jožica Gačnik

Foto: Urška Fabjan